

Опис порожнини

Грот розташований на південному березі Тарханкутського півострова, приблизно за 1,5 км на схід від урочища Отлеш, за 700 м на схід від арки Атлеш.

Грот ПК-221 є абразійною порожниною. Грот розташований на території Отлеської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 21 м; площа – 346 м²; об'єм – 1073 м³. Складено повний план порожнини.

Грот являє собою велику хвилеприбійну нішу, а точніше дві, з'єднані бічними сторонами, вироблені по вертикальних тріщинах вапняку та тріщин напластування. Дві бічні частини грота – величезні хвилеприбійні ніші, що мають у плані, розрізах та перерізах, звичайну для гротів подібного типу, параболічну форму. Поєднуються вони між собою, низькою – 0,8 м, порожниною з плоскою покрівлею, тобто дуже великою нішою. У південно-східній частині грота, збереглися два невеликі цілики, розташовані між південною високою частиною гроту, і низькою плоскою нішою. У плані форма грота проста, типова для гротів цього типу – у вигляді двох парабол з'єднаних бічними сторонами. Максимальна висота грота 8 м, спостерігається на вході, далі висота зменшується до 3 - 4-х метрів, і в кінці грота становить 0,8 м. Взагалі грот Нутік має досить складну форму, уявлення про яку дає його план, розрізи та перерізи. Максимальна ширина грота – 27 м спостерігається також на вході. Покрівля грота в його високих бічних частинах грота, параболічна, ступінчаста, в інших місцях вона плоска або похила по шаруватості вапняку. Стіни гроту нерівні. Дно грота поступово збільшується від входу в глибину грота. Покрівля в бічних частинах грота параболічна, у центральній – рівна.

Основна частина гроту закладена в щільних косослоїстих (неясно шаруватих) вапняках сарматських світло-сірого до білого кольору. Верхня частина гроту розкриває шаруваті вапняки. Дно грота вкрите великими брилами вапняку, що часто виступають над водою обкатаними валунами та галькою.

Майже все дно грота затоплено морем. Глибина води на вході становить 3 м, наприкінці грота зменшується до 0,5 м. Так як майже все дно грота завалено великими брилами, глибина води в ньому різних місцях різна. Між брил - 2-2,5 м, над брилами набагато менше. Багато брил височіють над водою.

Стіни гроту у своїй нижній частині покриті нальотом мікроскопічних зелених водоростей. Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот було задокументовано 19.08.2009 р. Проніним В. та Годлевською Є.

Облікова картка складена. Проніним К.